

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticorꝝ Specvlꝝ**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

An clerici tutores, vel curatores esse possint. cap.iii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

bulibet personis tale aliquid fecerit, concessit honore priuatur, & loco: sub perpetuo quoque detinetur ergastulo relegatus; cui tamen communicatio ex hac vita non est neganda, propter Domini misericordiam; qui non vult peccatoris mortem, sed conuertatur & viuat.

a Ezech. 18. 33.

Porro non modo sanguinis sententiam dicere proferre, aut sanguinis vindictam exercere multorum potest: sed etiam neque ubi exercere potest esse, nec literas dicere, aut scribere pro vindicta sanguinis destinandas, nec viris sanguinum vilius nec vllam chirurgiae artem, quae aduisionem inducit, exercere, nec purgationi aquarum, vel frigidae, seu ferri candentis ritum curandae, vel benedictionis, aut consecrationis impendere potest.

Clericus chirurgiam quatenus exercere possit.

b c. sententia. d. tit. ne cler. vel monach.

Clerici an causas sanguinis absque irregularitate alio delegare possint c. c. fin. ne cler. vel mon. in 6.

III. constitutio permittit, quae in homicidii, vel in facinoroso maleficio ab aliquibus in iurisdictione sua commisso, Balliuo suo, aut alij cuiuscumque iniungat, reprobam veritatem inquirens, iustitiae debitum execratorum regularis censi non debet; quamuis ipse Balliuus alius contra malefactorum ad poenam sanguinis agitare non liceat, eas tamen (cum iustitiam obtinent temporalem) debent, & possunt, irregularitatis cessante, aliis delegare.

An clerici tutores, vel curatores esse possint. CA.

d. glos. in cap. fin. dist. 86. e §. permissum. in tit. de iur. el. §. 1. in instit. qui testa. tut. dari poss. lib. 1. f. §. 1. in instit. de leg. i. agnat. tut. lib. 1.

Quoniam supra dictum est, clericos secularibus negotiis se immiscere non posse, nisi forte ad minorum aetatis tutelas suae curae attraherentur; hic opportunè nunc discutendum quòmodo tutores, vel curatores esse debeant, vel non. Igitur triplicem esse tutelam: aliam enim testamentariam, quòmodo parentes liberis impuberibus potestate habent, testamento suo dant tutores, tutela dicitur legitima, cum tutor à lege datus cum habet, cum in testamento nullus est datus, est datiuus, quando neque ex testamento, neque

constitutione tutor aliquis existit; sed à iudice datur.
 Tutamentariâ autem tutelam clerici suscipere nō pos-
 sint, sicut pulchrè, & luculenter D. Cyprianus presby-
 terus, & diaconis, atque plebi Furnis cōsistentibus scri-
 ptis his verbis demonstrauit.
 Grauius commoti sumus ego, & collegiæ mei, qui
 presentes aderant, & compresbyteri, qui nobis assiste-
 bant, fratres charissimi, cum cognouissemus quod Gemi-
 nius Victor frater noster de seculo decedens Geminiū
 fratrem presbyterum tutorem testamēto suo nomi-
 nauit, cum iam pridē in cōcilio Episcoporum statu-
 tum sit, ne quis de clericis, & Dei ministris tutorē, vel
 curatorem testamenti suo constituat, cum singuli diuino
 seruitio honorati, & cūcti in clericali ministerio cō-
 stant, nisi altari, & sacrificiis deservire, & precibus,
 & orationibus vacare debeant. Scriptum est enim:
 Homo militans Deo implicat se molestiis secularibus,
 ut placent ei, cui se probauit. Quod cum de omni-
 bus clericis obligari non debent, qui diuinis rebus, & spiri-
 tualibus occupati, & ab ecclesia recedere, & ad terrenos,
 & seculares actus vacare non possunt: Cuius ordinatio-
 nis religionis formâ Leuitæ prius in lege tenuerūt,
 terram diuiderent, & possessiones partirentur va-
 carentibus, Leuitica tribus, quæ tēplo & altari, & mi-
 nistris diuinis vacabat, nihil de illa diuisionis portio-
 nem acciperet, sed aliis terrâ colentibus, illa tantū Deum
 ad victum, atque alimentum suū ab vndecim
 fructibus, qui nascebantur, decimas accipe-
 ret. Quod totum fiebat de autoritate, & dispositione
 illius, qui operationibus diuinis insistebant, in nulla
 vacarentur, nec cogitare, aut agere secularia cogi-
 tur. Quæ nunc ratio, & formâ in clero tenetur, vt
 in Ecclesia Domini ad ordinationem clericalem pro-
 ceant, nullo modo ab administratione diuina auo-
 cantur molestiis, & negotiis secularibus alligentur, sed
 in opere sportulantū fratrum tanquā decimas ex fru-
 ctibus accipientes, ab altari, & sacrificiis nō recedant, &
 deo cōsecratis rebus, & spiritualibus seruiant.
 Quod Episcopi antecessores nostri religiosè cōsideran-
 tes, &

a §. i. insitit de
 Attil. tutor.
 lib. 1.

b epist. 9. lib.
 1. c. Cypria-
 nus, & 3. se-
 quen. 21. q. 3.
 c. neque. dist.
 88.

c circa an. Dn.
 254.

Quibus vacare
 debeant clerici
 d 2. Timot. 2.

e Iosue 13.

Leuita quibus
 olim vacare
 debebant.

Clerici ab ad-
 ministracione
 diuina nō sunt
 auocandi.
 f c. h. qui. ar.
 9. 3.

& salubriter providentes, censuerunt, ne quis forte
excedens ad tutelam, vel curam, clericum nominet
at si quis hoc fecisset, non offerretur pro eo, nisi
sacramentum pro dormitione eius celebraretur. Neque
ad altare Dei mereatur nominari in sacerdotum pro-
qui ab altari sacerdotes, & ministros suos. Licet
care voluit^a. Et ideo Victor cum contra hoc in
in concilio à sacerdotibus datam Geminum fidei
presbyterum ausus sit actorē constituere, non est
pro dormitione eius apud vos fiat oblatio, au-
catio aliqua nomine eius in ecclesia frequenter
sacerdotum decretum religiosè, & necessariè obser-
uetur à nobis^b. Simul & cæteris fratribus decerni-
plum, ne quis sacerdotes, & ministros Dei
& ecclesiæ vacantes ad seculares molestias
Observari enim de cætero poterit, ne ultra
ca personam clericorum, si, quod nunc factu
rit vindicatum^c.

Legitimam verò tutelam olim secundum
lis dispositionem clerici suscipere debebant. Quia
à prædicta Synodo Chalcedonensi excusantur
fortè legibus ad minorū ætatis tutelas, sine
inexcusabiles attracti secularibus negotiis, in
sionibus se immiscerent^d. Quia ubi successores
tur emolumentum, ibi & tutelæ onus esse debet.
tutiam verò tutelam suscipiebant pietatis immu-
eam ab Episcopo suo delegabantur^e. Quod &
profiteri, & testari videtur Gelasius Papa. Ad
Episcopo scribens: Defensionis, inquit, propo-
latis auxilio, & qui suis actibus adesse pro
mitate non possunt, exoratum Pontificem de-
uenire. Quia pupillis & viduis tuitionem emen-
tas iussit impendi. Et ideo Maximo, & laici-
ricalis officij, qui se solatio parentum, vel propo-
rum asserunt destitutos, auxilium ex nostra de-
ne præstabis: ut aduersus improbitates aduersari-
suorum protecti, tuæ executionis nisi noxia
ta non sentiant. Rursus idem Gelasius alius
Episcopis in hæc verba scripsit^f: Licet omnibus
bis sperantibus non debeamus, in quantum pos-

*Pro eo orandū
non est, qui ab
altari clericos
associat.*

a d. c. Cyprian.

*b cap. neque
dist. 88.*

c c. syn. 21. q. 3.

*d d. c. perumit.
et ibi glos. dist.
86.*

*e lib. 1. instit.
tit. de legit. pa-
tron. tit. tute-
la dativa.*

*f arg. d. c. per-
uenit. c. Episco-
pus. 4. dist. 88.
g. cap. defensio-
nis. dist. 87.*

*h c. licet. dist.
87.*

condemnat: plus tamen viduarum, & orphanorum
causis impensis ducimus exequendas. Quas tueri à
nostris, vel ab omnibus diuina manifestat assertio. Si
vero clerici pietatis, & religionis intuitu pupillo-
rum tutelam, vel curam susceperant, isti minimè ratio-
nibus tutelaribus seu curationibus obnoxijerant. Gra-
tiam atque iniquum esse Imperatoribus visum erat, a
quorundam (si illa fortè contingeret) machina-
tionibus eos vexari, qui propter timorem Dei parenti-
bus, atque substantiis destitutos minores sustentare, ac
per affectionem paternam educare festinarent.

Publica verò Imperatores, licet pium & religiosum
curatoris sit officium, animaduertentes cle-
ricorum ordini, & vocationi magis conuenire, ne occa-
sione secularibus negotiis se immiscerent, sed illis
sacras Dei omnipotentis officii deseruirent, & apud
sacrosanctas ecclesias permanerent, illos suis constitutio-
nibus ad hoc tutelam, & curationis onere atque officio
exemptos. Vnde hæc Martiani, & Leonis
Imperatorum promanauit lex: Generaliter sancimus
omnes viros reuerendissimos Episcopos, necnon pres-
biteros, diaconos, & subdiaconos, & præcipue mo-
nasterios (licet non sint clerici) immunitatem ipso iure
habere tutelam, siue testamētaria, siue legitimam,
siue dotali: & non solum tutelam eos esse expertes, sed
etiam curam, non solum pupillorum, & aduulorum, sed
etiam idiotarum, & muti, & surdi, & aliarum personarum, qui-
bus curatores, vel curatores à veteribus legibus dantur.
Etiam clericos & monachos huiusmodi habere be-
neficium sancimus, qui apud sacrosanctas ecclesias, vel
monasteria permanēt, non deuagantes, neque circa di-
uitiarum ministeria desides, cum propter hoc ipsum benefi-
cium ministeria deseruimus, vt omnibus aliis derelictis, Dei
ministeriis ministeriis inhæreant: Et hoc non solum
in Roma, vel in hac regia ciuitate, sed & in om-
ni terra, vbicumque Christianorum nomen colitur, ob-
seruare sancimus.

Valianus verò noster similem procleri libertate, &
immunitate à secularibus negotiis huiusmodi, edidit his
rebus constitutionem: Dei amantiss. Episcopos, &
mona-

a l. orphanotrophos. C. de Episc. & cler.

b d. l. orphanotrophos.

c l. generaliter. C. de Episc. es cler. c. generaliter. 16. q. 1. A tutela & curatela exemptus clericus.

d in nouell. c. 111. 23. & authen. presbyteros C. de Episc. & cler.

monachos nulla lege tutores, aut curatores cuiusque personae fieri concedimus. Presbyteros autem, diaconos & subdiaconos, si iure, ac lege cognoscant tutelam, aut curam vocentur, eiusmodi munera iure concedimus: si tamen infra mentes quatuordecim numerandos, ex quo vocati sunt, apud competentem iudicem scripto declarauerint, id se minus propria voluntate suscepisse: Et si (vt probabile est) eorum hoc fecerit, nullum ex hoc prauiudicium circa tutelam, aut curam sustinet. Sed neque subceptorum exactorem publicarum contributionum, aut coactorem vectigalium, vel alienarum possessionum, procuratorem familiae, aut dispensatorem, aut procuratorem litis, aut fideiussorem pro his causis esse, aut oeconomum, aut cuiuscumque gradus alium, cum, aut monachum concedimus, siue suo, siue in nomine aut monasterij nomine id subeat, ne per haec in sacris aedibus infligatur damnum.

An vita & honestati ecclesiasticorum conueniat in iuris curis versari. CAP. IIII.

Cum ex praedictis tam Pontificum, Conciliorum & sanctorum Patrum, quam Imperatorum constitutionibus, decretis, & sententiis clarescat euidens sit, clericos se negotiis secularibus impari, & immiscere non posse; sed, illis omnibus (clericis specialiter de iure permittatur) debere Dei ministerio inhaerere, & deseruire ministeriis, atque sacris apud ecclesias suas permanere: Mirum proinde constitutione, & modo introductum sit, & ab immemore tempore haec a Superioribus toleretur, quod Praesbiterum, & monasteriorum Praelati, & alij ecclesiarum, in Principum, atque Regum, imò & in interuentionibus assidue versentur, & nonnulli frequentius, & diutius in illis videantur, & degant, quam in ipsorum ecclesiis: cum tamen omnes ecclesiastici, & maxime Praelati in ecclesiis suis perpetuo residere teneantur: Quod diuersis in locis supra ex Pontificum quoque, & sanctorum Patrum, necnon Conciliorum, sed praesertim Tridentini decretis, constitutionibus, canonicis

Clericorum consuetudo in secularibus curis.